

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ledare: Konfirmation

Månadens apropå: Delsjö golf

Sven Essle sjunger ut om idrotten

Månadens blåsning — för vem ?

Pastor Erland Svala: Låt henne få vara flicka!

När gick Ni sist?

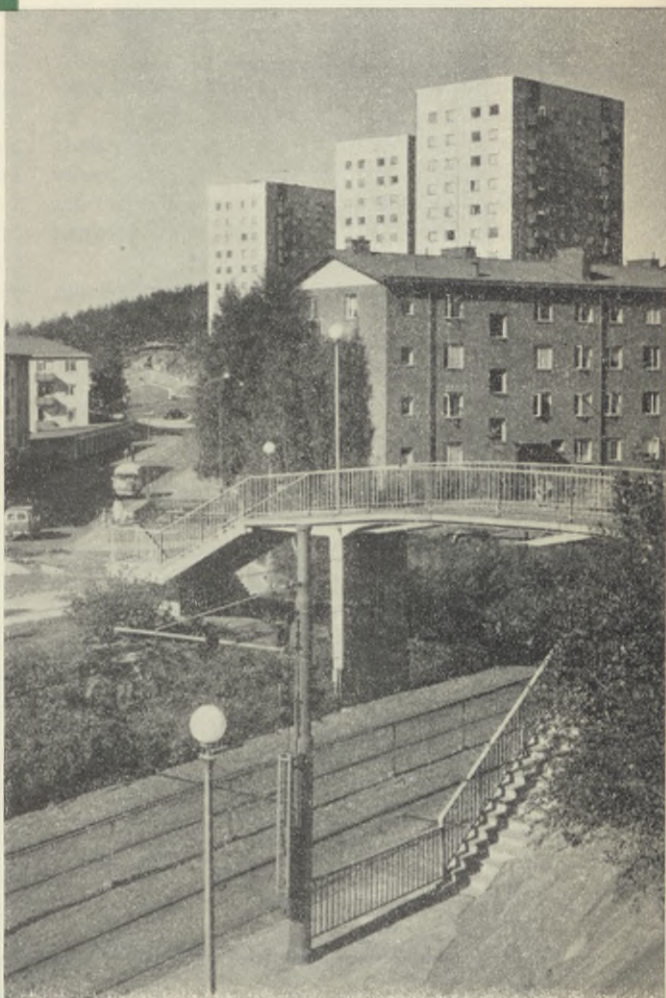
Kortedala på mittuppslaget

KFUK och KFUM i samverkan

CP-ungdomens fritidsverksamhet

Från föreningar och fritidsverksamhet

Ljuva ungdomstid

Nr. 6
OKTOBER 1959

ARGANG 8

UTGIVEN AV:
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

Konfirmation

Så har den gamla frågan åter dykt upp i debatten. Frågan om våra ungdomars konfirmationsgång. Anledningen, d. v. s. den yttre orsaken, var en temporär avstängning av en del konfirmander i en göteborgsstadsdel, vilka tagit undervisningstimmarna hos prästen som tillfällen, då man kan låta mer eller mindre otyglade hämningar flyga sin kos och leva busliv och föra oväsen och därigenom förhindra varje försök till undervisning och ordnad gemenskapsamvaro.

Här skall inte ordas så mycket om orsakerna till de aktuella bråken. Varje ungdomsledare, verksam bland tonåringar, vet vilka svårigheter det föreligger, när det gäller att få ordning och disciplin på och trivsam stämning bland gruppdeltagarna. Konfirmationsgruppen är stor och deltagarna i begynnelsestadiet av undervisningen relativt okända för läraren. Ämnet kan — oberoende av vilken inställning man har till kristendomsundervisningen — rubriceras som en smula svårsmält och synes vara besvärligt att lägga upp så fångslande att det fångar ungdomarnas intresse samtidigt som den tillgodoser ledarens krav på kristen fostran och undervisning. Förberedelserna för denna undervisning kan väl också sägas vara brist-

fälliga, med monoton undervisning i skolorna och en icke sällan likgiltig inställning från hennens sida.

Oavsett vilken inställning man har till samhällets sekularisering måste man reagera mot den konvensinställning som många föräldrar har visavi konfirmationen av deras barn. Vore det inte mycket bättre att låta konfirmationsundervisning och nattvardsgång bli den logiska följderna av ett behov hos den unge?

Ett dylikt resonemang kräver att tidpunkten för konfirmationsundervisningen förlägges till senare data i den unges liv. Förfaringssättet kan bl. a. motiveras med att den unga människan hinner mogna till, att avståndet till tidigare skolgång blir längre och att en viss skolleda kanske elimineras eller hinner övervinnas.

Skulle inte konfirmationsundervisningen kunna ersättas av en slags förberedande äktenskapsskola under en tidsperiod, då de unga lämnat pubertetsårens "Sturm- und Drang-period"? En sådan konfirmationsundervisning skulle kanske ge deltagarna bättre utbyte än nu och ge kyrka och samfund ökade möjligheter att inverka med medborgarfostran på den viktigaste gruppbyggnaden i vårt liv: familjegruppen.

Zén Andersson

Senaste nytt

Barnavårdsnämnden i Göteborg har tagit ett initiativ, som ser ut att dubbel bemärkelse få förlig vind i seglen. Ungdomsbyrån har nämligen lanserat båtbyggen under den kommande säsongen på åtskilliga platser. Man tänker lansera den s. k. Optimistjollen på de västsvenska breddgraderna för de yngsta och OK-jollen för de lite äldre ungdomarna. Som sagt båtbygge, kurser i sjömanskap och navigation samt nästa sommar seglarläger . . .

Månadens apropå:

Delsjögolf

- Denna månad handlar det om en boll — en golfboll. Densamma skall skickas iväg någonstans i Delsjöterrängen av personer, som är i behov av motion och och avkoppling. För förverkligandet av projektet med en tummelplats för här angivna leklystna har krävts och beviljats del av friluftreservatet samt ekonomiska åtaganden från stadens sida, om vilka allmänheten läst mycket men förstått litet.
- En känd kommunalman har i diskussionen sagt, att vi genom att anlägga en golfbana sparar så där omkring en halv miljon kronor, ty den summan skulle det kosta att röja upp området vid Brudaremossen. Hur skulle det vara att låta området vara helt ifred?
- Sjukhusdirektionen kan därjämte börja andas lugnare. Enligt ett yttrande i stadsfullmäktige kommer stadens sjukhuskostnader i framtiden att minska genom den planerade golfbanans tillkomst. Man blir nämligen friskare genom att umgås med golfbollen. Risken för att någon kringströvande skall få en eller annan boll i huvudet och därigenom riskera sjukbesök har bedömts som obefintlig.
- Golfporten är också djurvänlig. Kända idrottsmän har uppåtdats och sagt att djuren i själva verket hyser det allra största intresse för sporten och dess utövare. Tänk dessutom vilka möjligheter som nu yppar sig att kunna ordna litet omväxling i de fyrbenta varelsernas fritidssysselsättning. En tipstävling exempelvis varje söndag kunde ordnas. "Tror Ni att konsul A missar, halvmissar eller träffar bollen direkt?"
- Ströva är bra, ströva med golfklubba är bättre, tycks parollen vara. Naggingen av ett välkänt friluftsområde oroar, ja, kanske rent av skrämmer, och tendensen med likgiltighet för det

Omslagsbilden: En stad i staden: Kortedala med sina nära 25.000 invånare och tjuisigt läge. (Foto: Döbeln-Mattsson.)

örörda och ursprungliga gör sig alltmera märkbar.

- Golfporten kommer, säger man, och pekar också på dess uppfostrande betydelse för ungdom. Nu undras emellertid om inte ungdomarnas intresse som hittills kommer att koncentreras kring stadens miniatyrgolfbanor. Och det är kanske bäst så, för då blir inte banan överfylld vid Delsjön, så man måste ta ytterligare en bit av reservatet. Vem vet vad hälsoivrarna kan hitta på?

Praktiskt samarbete

Scoutkåren Göta Lejon och Kålltorps ungdomsgård har sedan många år etablerat ett gott samarbete. Samarbetet har nu ytterligare förstärkts genom att scoutkåren fått barnavårdsnämndens tillstånd att förlägga en av SKF skänkt barack till Kålltorps domäner för att i anslutning till ungdomsgården bedriva aktivt scoutarbete i Kålltorpsdistriktet.

Saknar idrottsföreningarna en bärande idé?

Vi satt en kväll och pratade på redaktionen. På andra sidan skrivmaskinen befann sig ungdomsrådets ordförande i Burås, styckjunkare *Sven Essle*, känd som driftig och intresserad ungdomsrådsman med många strängar på sin lyra. Eftersom vi vet, att han som rådsordförande nedlagt ett omfattande arbete för att lösa idrottsföreningarnas lokalfråga i Buråsdistriktet hade vi starka skäl att fråga om *Sofielund*, d. v. s. högborgen för idrottsammanslutningarna där ute vid Fredriksdal. Alltså:

— *Sven*, berätta om *Sofielund*, vad är det för något?

— *Sofielund* tillkom med tanke på att kunna lösa Buråsdistriktets idrottsorganisationers lokalproblem. Idrottsnämnden satsade pengar, staden fastigheten och ungdomsrådet samlade föreningarna till överläggningar. Så smidde vi planer . . . Vidare tillsattes en interimsstyrelse, där jag som ungdomsrådsordförande fick äran att sköta klubban. Burås ungdomsgårds assistent blev sekreterare i styrelsen.

— *Det måste vara mycket arbete med att ställa iordning den gamla fastigheten. Vem gjorde jobbet?*

— Som alltid i början av dylika projekt var entusiasmen mycket stor att göra iordning den rätt skamfilade tvåvåningsbyggnaden. Det anmälades, att representanter för 6 olika idrottsorganisationer skulle delta i upprustningsarbetet och skötseln av stugan. Men, men, men. Tyvärr svalnade entusiasmen efterhand. En organisation lämnade "skutan" redan innan det egentliga arbetet hade kunnat påbörjas.

— *Sedan, hur gick det då?*

— Det utkristalliserade sig en kärna av arbetare, bestående av 7 säger 7 deltagare från 4 föreningar. Det låter skäligen mager, när man betänker att cirka 500 medlemmar är registrerade i dessa organisationer. De här nämnda 7 medlemmarna har sedan de facto utfört det mesta av arbetet på fastigheten.

— *Kan detta tolkas som om idrottsorganisationernas medlemmar av idag är mer intresserade av att tävla än att del-*

taga i annat klubbarbete, exempelvis jobb med klubbstugan?

— Föreningsstyrelserna har haft stora svårigheter att mobilisera sina medlemmar att delta i hantverksarbetena. Man kommer inte ifrån den känslan av att dagens idrottsman gärna vill ha allting färdigserverat. Så är det faktiskt!

— *Har stugan utnyttjats för klubbträffar och annan programverksamhet under vinterhalvåret?*

— Samlingslokalen i mindre utsträckning. De övriga klubbbrummen har använts av klubbarna för styrelsemöten, omklädnings- och torkrum. Ungdomsrådet har också till ungdomsorganisationernas disposition anskaffat en träningsplan, belägen cirka 500 meter från fastigheten.

— *Några andra problem i sammanhanget?*

— Då måste jag nämna ishockeybanan. Intill fastigheten ligger en ishockeybana, som föreningarna gjort iordning. Den användes i viss utsträckning under den gångna vintern, men tyvärr blev belysningen färdig alldeles för sent. När ljuset kom, så kom också regnet . . . Idag ser banan ut som en skräphög, och ingen vill anmäla sig att jobba med banan.

— *Vill organisationerna ha kvar Sofielund?*

— Givetvis har vi försökt med diverse uppryckningsmanövrar med de många medlemmarna och nog tror jag att föreningarna vill ha kvar fastigheten. Den är ekonomisk fördelaktig och praktiskt utformad. Frågan om svårigheten med den

Ungdomsorganisationer på överläggning

I förra numret berättade vi om att stadens ungdomsorganisationer genom upp-vaktning hos stadskollegiets ordf., J. A. Fagerberg, till stadens högsta myndigheter framfört sina bekymmer och problem.

Helt nyligen, närmare bestämt den 30 september, träffade organisationernas före-trädare samman med barnavårdsnäm-nens ordförande Stefan Oljelund, ung-domsdelegationens ordförande, L. E. Ska-rin, och barnavårdsdirektören, Algot Wickberg. I den halvannan timma långa överläggningen diskuterades bl. a. ung-domsorganisationernas lokalfråga och pla-neringen av framtida ungdomslokaler. Vi-dare berördes de olika föreningsbidragen och organisationernas möjligheter att få sin stämma hörd i olika kommunala instanser. Det rapporteras, att barnavårdsnäm-nens representanter hade en mycket posi-tiv inställning till ungdomsorganisationer-nas problem och lovade samfällt att möta upp och diskutera problemen närmare vid den stora konferensen om de här frågor-na, som äger rum söndagen den 8 novem-ber i Forum vid Doktor Fries torg.

framtida användningen ligger emellertid på ett djupare plan. Det hela sammanhäng-er med ungdomsorganisationernas förmåga och kraft att få fart på sitt arbete. Jag tror också att det sammanhänger med att så många föreningar, dessvärre åtskilliga idrottsföreningar, saknar en bärande idé, i varje fall kan man inte förverkliga sin förenings målsättning i vardagsarbetet.

— *Sven, Du talar pessimistiskt!*

— Nej, ingalunda. Jag tror att idrotten har en hel del att ge dess utövare, i varje fall när det gäller att ge idrottsmannen en sund kropp.

Men hur är det med själen? Vad får den?

Månadens blåsning

är en eftertraktad belöning. Vi har hört talas om, att skilda personer med stor iver och förväntan slår upp den här spalten för att efterse om just deras organisation eller deras initiativ belönats med hyllnings-serenad, blåst av Vi allas specielle aktör, *Black Foot Bill*.

Hyllad denna månad? Det blir faktiskt en kollektiv grupp, som skall äras denna gång. Vi tänker på de många ungdoms-ledare, som denna höst anmält sig att genomgå kurser för att bättre kunna klara sitt jobb som de ungas stödjare. Det är en tjusig sak, inte sant?

Låt henne få vara flicka

Att vara sig själv, när ingen vet hur, det är verkligen inte lätt. Hur skall man kunna motsvara allas förväntningar, när alla dessa förväntningar går stick i stäv med varandra. Och att då vara en tyst och försagd flicka mitt i alltsammans är värre ändå.

Vem är hon flickan som släntrar iväg därborta i jeans och hästsvans? Vet hon det själv? Om hon det visste. Det är just det som felas. När man är varken barnunge eller kvinna. Vad skall man då vara? Skall man vara en skirt romantisk tös med frasande underkjolar och stå och fnissa blygt med likadana. Eller skall man vara ett litet femme fatale med blaserad blick och en cigarett hängande i mungipan, tills man känner sig grön i ansiktet. Skall man stå och i snäva kläder reta känslorna på glosögda pojkar, som berättar dumma vittsar näst intill. Och varför skall man inte låta pojken smyga sina klumpiga händer över sin kropp, när ömheten gick hemifrån för längesedan. Och kommer det äckel i halsen, för att det var egentligen inte så här man menade det, så har grabben strax en flaska till hands. Eller susar man iväg i skralttåket bort ifrån alla vuxnas torra värld.

Har vi inte glömt henne, flickan, som egentligen ville att allt skulle vara rätt och rent, som vill vara hel och odelad i sin förälskelse, som mer eller mindre medvetet känner, att hon skall småningom få ansvaret att i sig föra livet vidare. Kanske det är därför som hon inte har lika lätt att flina åt allvarliga ting. Hon vet att livet är allvarligt och att man måste tro det och tro Den som ger det.

Vi får inte glömma henne för att hon oftast är snällare än småbusarna och inte ställer till med ungdomsproblem. För hon är precis lika allvarlig som någon av oss, som tror att vi är så kloka.

Låt henne få vara FLICKA.

När gick Ni sist?

— den frågan fick högsbo- och högsbotorpsborna sig tillställd i mitten av september månad. Frågeställarna var områdets barn- och ungdomsorganisationer, Högsbotorps ungdomsgård och Kungsladugårds ungdomsråd. Vad menade man med detta, frågar sig säkerligen någon av läsarna. Jo, hela frågeställningen var en inbjudan till en poängpromenad för hela familjen söndagen den 20 september. Arrangörerna ville utåt visa att det inom stadsdelen finns ett rikhaltigt föreningsliv och en intensiv verksamhetslusta.

Hur vi förberedde det.

Tanken på att utåt visa stadsdelens befolkning organisationernas verksamhet kom upp i våras på ett av ungdomsrådets sammanträden. Vid en sammankomst med föreningarna beslutades att göra ett gemensamt arrangemang. Under sommaren fick ledarna i uppdrag att tänka igenom hur man på bästa sätt skulle sköta propagandan, lägga banan och hur den egna kontrollen skulle se ut.

I slutet av augusti samlades man åter och nu gällde det att draga upp de stora riktlinjerna för poängpromenaden. En kommitté tillsattes för att sköta de "små" — men för en poängpromenad väsentligaste detaljerna. Denna kommitté kom att bestå av ungdomsgårdens föreståndare, Egon Simonsson, samt en representant från varje organisation. Det var några hektiska

dagar innan allt var klart och man ånyo kunde samla föreningsrepresentanterna för att ta slutgiltig ställning. Det är många detaljer som man måste tänka på och bl. a. är det reklam, polistillstånd, banans sträckning, frågor vid kontroller, skiljeuppgifter, startkort.

Propagandan viktig.

Innan vi talar om hur själva poängpromenaden var upplagd, kanske det kan vara skäl att orda något om propagandan. I tre moment kan man uppdelna denna:

1. **B u t i k s p r o p a g a n d a.** Stora plakat textades och genom välvilligt tillmötesgående från snabbköpsbutiker, så fick vi sätta en affisch i samtliga av stadsdelens butiker av detta slag. Av ekonomiska skäl kunde vi inte sätta upp plakat i varje affär in-

För text och bild till denna artikel svarar Bertil Nilsson, ordförande i Kungsladugårds ungdomsråd. På bilden ser vi en del av deltagarna starta i tävlingen.

om området, men då vi visste att varje invånare måste ha mat, så måste de också besöka dessa butiker.

2. **Huspropaganda.** I varje trappuppgång inom området satte vi upp stencilerade affischer. Ungefär en vecka före arrangemanget satte vi upp en liten stencilerad affisch, som endast hade texten "När gick Ni sist?" Detta gjorde vi för att få folk nyfikna på vad den texten innebar. Efter ytterligare några dagar, så satte vi upp den riktiga affischen, den som talade om vad rubriken syftade till.
3. **Pressen.** Denna var mycket tillmötesgående och satte in de färdigskrivna notiser, vi lämnade. Senare visade det sig att dessa tidningsblänkare även lockat deltagare från andra delar av stan. Dessa former av propaganda slog rätt väl ut. Över 300 startkort utlämnades och vi räknar med över 350 deltagare i poängpromenaden. I familjeklassen var det flera startande om varje kort, därför differenserna i siffrorna.

Poängpromenaden

var upplagd på följande sätt. Utefter den snitslade banan fanns det tolv kontroller plus två skiljeuppgifter. Vid nio kontroller medverkade organisationerna och vid de tre övriga stod en kontrollant, liksom vid skiljefrågorna. Banans sträckning gick dels genom stadsdelens bebyggda områden och dels genom den omliggande terrängen. Helt naturligt, så lades de "skrymmande" kontrollerna i terrängavsnitten.

Banan tog ungefär en timma att gå i promenadtakt och deltagarna tävlade i tre klasser. 1. Ungdom 10—18 år. 2. Vuxna 18 år och uppåt. 3. Familjeklass.

Så till kontrollerna. URK hade upprättat en förbandsstation, där små rödakorsare visade hur man lägger förband av olika slag. SMU-scouterna hade lagt ner mycket arbete på sin kontroll och byggt upp en mycket fin lägerby, där intet fattades i lägerväg. Kyrkan hade sin kontroll vid den plats, där den blivande småkyrkan skall ligga. Det stora korset

på platsen kom att bli en symbol för verksamheten. IOGT hade sin kontroll förlagd i anslutning till sin lokal, i vilken man visade vad man sysslar med. Folkdansarna stod i sina färgglada dräkter och vid SS-scouternas kontroll visade man vad både vargungar och scouter har för verksamhet. Unglottorna stod i sina grå dräkter vid sin kontroll och vid KFUK:s kontroll lekte blåvingar under van ledares överseende.

Varje organisation presenterade på detta sätt sin verksamhet, och man hade broschyrer, som delades ut till varje deltagare. SMU delade ut ballonger, som visade sig vara ett färgglatt inslag i stadsdelbilderna. En överraskning mötte deltagarna, när de gått halva banan. De bjöds då på förfriskning i form av saft.

Frågorna vid de olika kontrollerna skulle besvaras enligt tipsmetoden 1×2 , men vid skiljeuppgifterna skulle man försöka att gissa den rätta sträckan och höjden.

Under tiden som deltagarna strömmade in i mål, så skedde det kontroll av de kort, som redan lämnats. Vi väntade således inte till alla kommit i mål.

Vid den prisutdelning, som senare samma dag skedde på Axel Dahlströmstorg, förekom folkdans, sång och musik.

I ungdomsrådet är vi glada över att vi kunnat göra ett så här stort gemensamt arrangemang. Vi vet, att vi lever i en s. k. sovstad och vi ville med det här initiativet visa att barn och ungdom inte tagit denna benämning så bokstavigt, utan att det inom området finns en intensiv föreningsverksamhet. Många ungdomar finns redan med i organisationerna, men det finns plats för flera och därför fick denna vackra septembersöndag bli upptakten för höstens arbete.

Kortedala

är en vacker stadsdel med ett vackert huvudcentrum, som har bibliotek, medborgarhus, restaurang, massor av affärer m. m. Man har också en tomt för ungdomsgårdsbygge. På den har man nu bilparkering!

I rampljuset just nu

KORTEDALA

Den nya stadens i staden! Även mätt med internationella mått är Kortedala ett stort projekt. Före 1953 var området ett stycke ganska orörd mark. Den förste hyresgästen, som flyttade in detta år, har följts av flera. Dagens siffra är 24,500 människor fördelade på närmare 8.000 lägenheter. Av befolkningen är 3.500 skolpliktiga barn innevarande läsår.

Stadsdelen är nu ganska välförsedd med olika institutioner för folkets trivsel. Vissa anordningar för sport fattas ännu, likaså permanent kyrka och biograf vid Kortedalatorget. Ungdomsgården, som även planerats vid huvudcentrum, fattas det pengar till. Ungdomsorganisationerna utför emellertid ett gott arbete och utvecklingen lovar mycket i det avseendet.

Kortedala är nu efter sex år nästan färdigbyggt. Ännu kan man emellertid inte svara på frågan om ungdomen anpassats till den moderna byggnationen. Det får framtiden utvisa...

Fru Greta Lindström:

Jag måste först poängtera, att jag tycker att Kortedala är en mycket trivsamt stadsdel att bo i. Avskildheten till storstaden i övrigt är väl närmast en fördel och efterhand som olika serviceanordningar och gemenskapslokaler blir färdiga, så tror jag, att Kortedala-bon kommer att trivas ännu bättre än förut.

Stadsdelen är emellertid stor, mycket stor, och det finns mycket barn och ungdomar i familjerna. Det medför att ungdomsrådets arbetsuppgifter blir mycket stora, kanske tycker vi ibland för stora. Man kunde faktiskt önska att området uppdelades här uppe, så att vi fick 2 ungdomsråd — eller kanske borde vi utöka antalet ledamöter i denna stadsdels råd.

Ungdomsorganisationerna har kommit riktigt bra igång. Vad som gläder mig är att det finns så många olika slags föreningar att välja på. Ingen mamma eller pappa behöver säga, att det inte finns några möjligheter till fritidssysselsättning för deras barn. Ledarproblemet är dock mycket besvärande och gör att en del organisationer inte kan ta emot flera ungdomar.

Ungdomsrådet har förresten haft en rätt omfattande kampanj i föräldrafrågan för några år sedan. I samarbete med skolenämnden utgavs en folder med föräldraråd och denna skrift utdelades till alla hushåll i Kortedala. Senare har vi i samråd med ungdomsorganisationerna utdelat en föreningskalender med tips och upplysningar om föreningar och fritidsverksamhet.

När det gäller kontaktarbetet söker vi med återkommande sammankomster, där alla organisationerna inbjuds, att diskutera och ventilera gemensamma problem. En viss service har ungdomsrådet även bestått organisationerna med genom att skaffa föredragshållare och experter i olika ämnen till de här nämnda sammankomsterna. I sammanhanget förtjänar också nämnas, att vi för några år sedan — i samarbete med ungdomsbyrån — arrangerade en

Kortedala Fritidsgård

För tre år sedan startade i norra Kortedala en fritidsgård under delvis nya betingelser och verksamhetsformer. I en och samma fastighet, välkänd i sin röda skepnad vid ändhållplatsen av linje 7 i Kortedala, är både allmänna samlingslokaler och utrymmen för ungdomens fritidsverksamhet inhysta. Samlingslokalstyrelsen, barnavårdsnämnden och bostadsföretaget delar kostnaderna för föreståndarens lön och de två första nämnderna har också vissa inventarier i gemensamhetsbruk.

I denna centrumbyggnad för norra Kortedala finns det en stor samlingslokal med plats för c:a 200 personer, en mindre för c:a 125 samt fyra studierum. Ungdomsgårdsdelen innehåller bordtennisrum, två klubbtrymmen, slöjdsal, gillestuga och expedition. Verksamheten avsåg redan från början bli starkt föreningsinriktad och endast, om behovet påkallade, skulle initiativ tagas från barnavårdsnämnden med olika former av hobbyverksamhet och liknande.

Föreståndare Ture Söderberg har varit verksam på fritidsgården sedan starten. Han bör således kunna svara på vår fråga: Hur har det gått?

— I stort sett har det lyckats bra med att förena uthyrningsverksamhet av allmänna samlingslokaler och att bedriva ungdomsverksamhet. Min viktigaste uppgift har kanske varit att inspirera och stödja de olika ungdomsorganisationerna, som är verksamma här. Denna form av samhällelig serviceverksamhet har, enligt vad jag kan se, varit mycket uppskattad. Det har också varit en mycket tacksam uppgift, då föreningslivet verkar ha en god jordmån häruppe.

ungdomsledarkurs för organisationernas ledare här ute.

Ett problem som vi delar med åtskilliga andra stadsdelar i vår stad är ungdomarnas för att inte säga barnens sena kvällsvanor. I det ofta uttalade önskemålet om en samlad föräldraopinion i denna fråga vill jag gärna instämma.

Beträffande de olika lokalerna så räcker samlingslokalerna väl till. Den största lokaltypen är kanske överdimensionerad för de flesta sammankomster, men onekligen behövs ordentligt tilltagna utrymmen emellanåt. Ungdomslokalerna är emellertid klart otillräckliga. Flera av dem är dessutom dåligt ljudisolerade. Min förhoppning är att vi i framtiden skall kunna slussa in ungdom i samlingslokalstyrelsens lokaler med starkt reducerade lokalkostnader så att inte vissa lokaler skall behöva stå oanvända samtidigt som ungdomen hänger här utanför i brist på utrymmen.

Vi har filmprojektor, spritduplikator och skrivmaskin som står till organisationernas tjänst.

Även under dagtid har vi en del av lokalerna uthyrda, bl. a. till skollokaler, gymnastik, rytmik, balett m. m.

För hänggängen har jag sökt stimulera till klubbildningar, där ungdomarna själva fått ta hand om sin verksamhet. Två sådana grupper, Kortedala All Round Club och Kortedala Motorcykelklubb är i arbete på fritidsgården. Det stora behovet av ytterligare verksamhet bland barn och ungdom fick jag emellertid bekräftelse på här-omdagen. Två träslöjdsgrupper i skolans fritidssysselsättning skulle igångsättas. Man tar cirka 15 elever i varje. 300 elever hade anmält sig vilja vara med!

När det gäller samarbetet med ungdomsorganisationerna har jag god hjälp av ungdomsrådet, som med jämna mellanrum kallar föreningarna till överläggningar. Att föreningarna är lyhörda för gemensamma insatser framgå bl. a. av att inte mindre än 19 organisationer deltog i den utställning, som vi anordnade vid invigningen av Kortedala stora centrum helt nyligen.

Pengar till ungdomsledarutbildning

Då Kortedala centrum nyligen invigdes hade ungdomsorganisationerna tillsammans med Göteborgs bostads A.-B. anordnat auktion på skänkta varor samt en del lotteriförsäljning. Behållningen går till ungdomsledareutbildning inom stadsdelen.

Kortedala-föreningar

På fritidsgården:

Logen 12 Troheten (NTO)
Göteborgs Skidklubb
Göteborgs bostadsföretags fritidsförening
Kortedala S. M. U.
Ungdomens Röda Kors
Göteborgsbostädernas fritidsförening.
Ramsdalens Hembygdsgille
Frälsningsarméns 7:e kår
Runa I. K.
Unga Örnar
Kortedala S. S. U.
Kortedala Atletklubb
Kortedala Schackklubb
All Round Club

Samtliga organisationer

i stadsdelen:

K. F. U. K.—K. F. U. M:s triangelgård
Ramsdalens ungdomsförening
I. F. Femina
I. O. G. T.
Kyrkans Ungdomsarbete
G. K. I. K.
Kortedala Scoutkår
Unga Örnar
Kortedala I. F.
Runa I. K.
Ramsdalens Hembygdsgille
S. M. U. (Kortedala frikyrkoförs.)
All Round Club
S. S. U.
N. T. O.
Länkarna
Fritidsföreningarna i Kortedala (3 st.) =
Göteborgs bostadsföretag
Göteborgsbostäder
Göteborgs stads bostads AB

Bygglekplats i Biskopsgården

Ett försök med bygglekplats har under det gångna sommarhalvåret gjorts ute på Hisingen, närmare bestämt vid Yrvädersgatan i Biskopsgården. På det av byggmästare Ture Blomqvist arrenderade området har ungdomsdelegationen igångsatt olika former av fritidsverksamhet av utomhuskaraktär. Ett 15—20-tal kvartersgång har varit i verksamhet med fotbollsspel och andra former av bollsport. Cykelcross på egenhändigt färdigställd bana heter en annan förnämlig sysselsättning. Olika former av friidrottstävlingar har också förekommit. Vid ett par tillfällen under sommaren har det varit fest- och tävlingsdagar med ett enormt pådrag av unga Biskopsgårdsbor, musik och andra muntationer. Som ledare för verksamheten har assistenten vid Nylöse ungdomsgård, Bruno Fredriksson, fungerat.

Arrangemanget verkar lovande och manar till efterföljd. Dessvärre ser det mörkt ut just nu att kunna göra något under höst och vinter för alla de goda ungdomliga kontakter som skapats under sommaren. Biskopsgården är nämligen ett stycke oplöjd mark, när det gäller fritidsverksamhet och fritidslokaler.

Framgång för Stern

Det livaktiga Stern har åter haft ett sommararrangemang, som gjort stor succé. Den 8—16 augusti höll klubben ett orienteringsläger för ett 25-tal ungdomar i åldern 12—15 år. Klubbens energiske *Hilding Andersson*, som vi pinglade en dag, berättade, att lägret var förlagt till området intill Stern-torpet, d. v. s. klubbens friluftsstuga i närheten av Aspen. 40 kronor kostade lägervistelsen för ungdomarna, som hade militärtält att sova i. I ledningen för lägret fungerade två kända orienterare, som delade med sig av sitt vetande, både teoretiskt och praktiskt. Man hade också besök av den kände simmaren, Nils Winberg, som demonstrerade konstgjord andning, olika simsätt och visade en massa skojigheter, när det gäller att ta sig fram i det våta elementet. De många förtjusta deltagarna gladdes givetvis åt allt vettigt man fick lära om friluftsliv och orientering och tackade särskilt de Stern-fruar, som såg till att de unga även fick lekamlig näring.

I sammanhanget kan nämnas, att lägret stått öppet för alla ungdomar och således inte vände sig enbart till Stern-medlemmar. Det minskar inte värdet av initiativet och Vi alla ber att få gratulera till framgången med arrangemanget.

STERN

är föreningen med de friska initiativen. Här har vi matfriska ungdomar i farten vid Stern-torpet —orienteringsklubbens replipunkt i närheten av Aspen.

KFUM och KFUK i samverkan

Skriv om Ert samarbete, bad vi sekreteraren i Göteborgs KFUK,

Britt-Mari Colliander

- Gärna, sa hon och här har Ni artikeln!

KFUK och KFUM, närmare uttytt Kristliga Föreningen av Unga Kvinnor och Kristliga Föreningen av Unge Män, äro rörelser som bägge började sin verksamhet i vårt land i slutet av 1800-talet. Inspirationen kom från England. Det var den industriella revolutionen i mitten av århundradet med de anpassningssvårigheter den hade i följe som uppfordrade några ansvarskännande människor att göra något för att hjälpa särskilt de unga.

Man kan med mycket stort fog säga, att dessa rörelser i mångt och mycket voro pionjärer för allt det ungdomsarbete, som sedan från olika håll igångsattes.

Göteborgsföreningarna hör till landets äldsta föreningar, och har var för sig utvecklats oberoende av varandra. Ett samarbete mellan äldre föreningar är ej så enkelt som ett samarbete där KFUK och KFUM vuxit fram så att säga vid sidan av varandra, eller där den ena föreningen t. o. m. uppstått ur den andra, såsom det på senare tid ofta skett. Ett visst samarbete har naturligtvis alltid förekommit t. ex. när det gäller KFUK:s och KFUM:s gemensamma bönevecka men det har varit av mer tillfällig art.

Mer och mer har det dock stått klart för de styrande i våra föreningar, att ett närmare samarbete skulle kunna göra vårt ungdomsarbete slagkraftigare och vara till större nytta i vår problemfyllda tid. Den alltmer tilltagande ungdomsbrottsligheten visar oss också att mycket skulle behöva göras frivilligt av förebyggande och stödjande art och ett samgående skulle då ge oss större möjligheter härtill.

När det gäller scoutarbetet är ju redan känt att KFUK:s och KFUM:s scoutförbund planera för direkt sammanslagning och att de därför under detta år prövar sig fram. Detta gäller därför helt naturligt även vårt scoutarbete i Göteborg.

För det arbetsår, som nu börjat, kommer KFUM på Parkgatan 11 och Göteborgs KFUK på Allégatan 8 att söka praktisera ett närmare samarbete på olika områden.

Gemensamma samkväm kommer att anordnas några gånger i terminen för alla medlemmar ev. även kyrkfärder med gudstjänstbesök. Gemensamma ungdomsaftnar var 14 dag på KFUM, Parkgatan 11. Gemensamma tonårsklubbar skall startas. Den första klubben började tisdagen den 29 sept. och samarbete mellan pojkk- och flickklubbar i samma åldrar planeras. En teaterklubb och en fotoklubb med deltagare från bägge föreningarna är även påtänkt.

I studiearbetet blir det samarbete när det gäller ungdomsledarutbildning och föräldraverksamhet.

En socialkommitté med lika många deltagare från vardera föreningen skall verka som inspirationskälla för de medlemmar, som vill gå in för en frivillig insats i samhällets tjänst.

Den första gemensamma träffen för alla medlemmar ägde rum på KFUM den 24 sept. Temat var "Ungdom i fara". Som inledare medverkade fru Ingrid Segerstedt-Wiberg och barnvårdsdirektör Algot Wickberg. Därefter fortsatte man med diskussion i grupper för att sedan samlas gemensamt för sammanfattning. Peter Weiss' bekanta film "Vad ska vi göra nu då?", visades även under kvällen. Många goda uppslag framkom under diskussionen och vittnade om att intresse och vilja finns att verkligen göra något positivt för att finna lösningar på de olika problemen i ungdomsvärlden.

Ungdomsaftnarnas rad började den 26 september för att sedan fortsätta var 14:e dag. Efter en timmas sittande underhållning med film, allsång, frågesport m. m.

CP-ungdomens fritids- verksamhet i gång

Den 1 oktober var en glädjedag för de göteborgska ungdomarna, som är handikappade genom cerebral pares. Då invigdes nämligen en ny fritidslokal under hjärtlig stämning och i närvaro av CP-ungdomarna själva, kommunalgubbar och tjänstemän, personalen på Welanderhemmet m. fl. Vård var föräldraföreningen och givetvis hade föräldrarna till ungdomarna mött upp i talrik skara. Föräldraföreningens ordf. Olof Kristensson sken som en sol, då han hälsade välkommen. Sjukhusdirektionen har iordningställt en lokal i Welanderhemmets bottenvåning och barnavårdsnämndens ungdomsbyrå skall svara för fritidsverksamheten. För den sakens skull har man engagerat en ledare för hobbyverksamhet men även en ledare, som skall ge ungdomarna studiehjälp och råd i sammanhanget. En dag i veckan anordnas programkväll med överraskningar och muntationer. Så skall det byggas en miniracingbana, till vilken attiralj har skänkts av en känd affärsinnehavare i Göteborg, Hobby-Lassen.

Göteborgskamraternas ordf., brandchef Grönvall överlämnade under kvällen 500 kronor till föräldraföreningen och även Falcks räddningskår överlämnade en present. Ungdomskonsulenten pratade om fritidsverksamhetens utformning innan föräldraföreningen bjöd på kaffe och pigga. Gulli Hilmersson gav glimtar från arbetet med CP-barnen och visade tjugiga färgbilder av fru Ryhedens produktion. En verklig toppkväll för att tala med ungdomarnas egna stämmor.

avslutas kvällen med lekar till dragspelsmusik och aftonbön. Inträdet är kr. 2:—. (För medlemmar med medlemskort kr. 1:—.)

Vi hoppas alla, att vårt samarbete skall få förnya och berika vårt arbete och att det skall få bli till nytta för vår stads ungdom.

Friska vindar från SÖDER

Malmö stads ungdomsstyrelse hade tidigare en tidskrift, som hette Tråden. Nu har den döpts om och efter en tävlan, som ungdomsstyrelsen utlyste, har den fått namnet UNG LINJE. Redaktör och ansvarig utgivare är stadens ungdomskonsulent *Ingvar Hedenby*. I första numret kan man bl. a. läsa om en vällyckad ungdomsledarkurs, som hållits på Östra Grevie folkhögskola i regi av folkhögskolan, Skånekommunernas förbund för öppet ungdomsarbete och Malmö stads ungdomsstyrelse. Kursen pågick under tiden 22 juni—8 augusti. Tidskriften ger ungdomsorganisationerna i Malmö åtskilliga tips och uppslag inför det stundande höstarbetet.

FEM I ETT heter Lunds stads ungdomsstyrelsens bidrag till ungdomsledarskriftskaran och det är stadens nye ungdomskonsulent *Ake Edén*, som är redaktör för den smakfullt utformade tidskriften. Första numret, som utkom i september, har åtskilligt om de internationella frågorna i sina spalter. Vidare presenterar man en intressant artikel om en ny teaterform, modellteatern, som bör kunna både fånga och fångsla utövarna. Vi får också lära oss om ungdomsarbetets organisation i den sydsvenska lärdomsstaden och glimtar från föreningsarbetet därstädes.

Göteborgs Barnavårdsnämnd

har hos åklagarmyndigheten anmält vådorna av de pornografiska tidskrifter, som nu förekommer i presskiosker och hos tidningshandlare. Man påpekar särskilt riskerna med de upplysningsspalter som finns i de här tidskriterna och som anses skadliga för ungdom.

Från föreningar och fritidsverksamhet

- ◆ *SMU senior* har inför hösten presenterat ett smakfullt program om sina studie- och trivselkvällar. Ur programmet kan nämnas om en politisk informationsafton, en kväll i dikt och ton, ett reportage från folkhemmets källarvåning (ungdomsvård) och ett program om skapelsetro och modern vetenskap.
- ◆ *Nylöse ungdomsgård* har ett särskilt pådrag i november, då man inbjuder föräldrar och ungdomar i stadsdelen till en "ungdomsgårdens vecka" med ett specialkomponerat program.
- ◆ *Nykterhetssällskapens Representantförsamling* har genom sin tävlingskommitté inbjudit till en tävlingsuppgift mellan alla i staden (landet) verk samma ungdomsgrupper. Tävlingsuppgiften kommer att bestå i att framställa en s. k. väggtidning i alkoholfrågan. "Vi på tapeten" heter tävlingen och priser till ett värde av 9.000 kronor kommer att utdelas. Informationsmötet i Göteborg hölls den 9 oktober.
- ◆ *SSU i Göteborg* hade en upptaktkurs på Solgårdens Turisthotell i Stenungsund den 12—13 september med 40 deltagare. Vid tillfället hade man föreläsningar, grupparbete och noggrann verksamhetsplanering för hösten. Det berättas vidare, att 4 grupper om 50 tyska ungdomar under sommaren gästade SSU:s Öxsjögård, strax utanför staden.
- ◆ *Burås ungdomsgård* hade sitt eget lilla sätt att påkalla ungdomarnas intresse denna höst. Till samtliga hushåll i distriktet hade man utdelat ett korsord, som var uppbyggt kring verksamheten på ungdomsgården. Rätt löst uppgift, som inlämnades på gården kunde — om man hade tur — ge ett trevligt pris.
- ◆ *Frivilliga motorcykelkåren (FMCK)* i Göteborg har ett 75-tal ungdomar i arbete med motorkunskap denna höst ute vid A2. Man skall till en början avverka en grundkurs om 130 timmar. Sedan starten 1956 har i runt tal c:a 400 grabbar i åldern 16—18 år fått utbildning av något slag genom FMCK. Man är nu på jakt efter en lokal för den mera föreningsmässiga delen av arbetet.

Ljuva ungdomstid

Eugene O'Neills berömda pjäs har varit en uppskattad höstprogramledning på Stadsteaterns stora scen i Göteborg. En något ovanlig uppmärksamhet fick pjäsens aktörer vara med om, när skolteaterns yngre elever besökte den kulturella högborgen. Celloluidprojektiler avsköts nämligen i salongen mot skådespelarna och fick den gamle kämpen Kolbjörn Knudsen att efteråt träda fram på scenen och hålla ett förmaningstal till eleverna för deras dåliga uppförande.

Nu debatteras livligt bland förståsigpåarna, huruvida ryssarnas raketrush mot månen kan ha varit orsaken till ungdomar-

nas aktivitet. Röster har även höjts för att Stadsteaterns närhet till det ständigt ungdomsroliga Götaplatsen kan ha inspirerat ungdomarna till deras missdåd. Sorgen över Ingemar Johanssons skatteflykt till Schweiz nämns också som en tänkbar motivering för ungdomarnas beteendemönster.

Den beskjutne Kolbjörn Knudsen gestaltar i komedien med stor bravur rollen som pappa Nat Miller, lösande en mängd problem för sina besvärliga familjemedlemmar. Hur vore det att engagera honom som föreläsare för andra föräldrar, förslagsvis fäderna till salongsskyttarna?

Stilettåldern

recenserat av Jan Cederlöf

Det mest angelägna avsnittet i Thor Wahlbergs bok *Stilettåldern* är en påminnelse om det handlingsprogram för reformering av vanartsklienteletets behandling, som utstakades av Henrich Hanselman under 40-talet, i vilket han framhöll att vanartshandlingarna måste ses som symptom på en störning inom personligheten och förutsättningen för att undanröja detta symptom förutsatte kännedom om den bakomliggande orsaken. Uppfostringsanstalterna skulle förvandlas till läkepedagogiska behandlingscentraler, där inte brottslingen skulle fördömas utan brottet, där den värderingsfria terapeutiska inställningen till brottslingen skulle vara förhärskande. Därmed hade man officiellt enats om principerna för reaktionen mot unga brottslingar. Man hade också underkänt skuld- och strafftänkandet som ytterst grundar sig på Moselagens påbud, att den vanartige sonen, som inte låter sig tuktas av sina föräldrar, skall föras ut till stadsporten för att stenas.

Boken inrymmer det mesta av fakta och problemställningar som finns på området. Intressanta är de samtal han haft med framstående socialarbetare. Där kommer Gustav Jonsson på Skå-Edeby till tals — hans termer om att "idiotälska" och psykologer i cellofan" är förtjänta av mycken uppmärksamhet. Assessor Sven Larsson sätter tummen på yrkesutbildningen vid ungdomsvårdsskolorna. Vi får en intressant redogörelse för hur nattpatrullen i Stockholm arbetar m. m.

Thor Wahlberg har lyckats komma många problematiska ungdomar in på livet och gör av dem skarpögda porträtt utan att någon gång förlora bakgrunden och de stora linjerna. Han tecknar också den tristess som finns bakom bilstölderna, narkotikamissbruket, flick- och pojkprostitutionen.

Boken ger en god översikt av de förhållanden som sammanhänger med det svår-
bemästrade problem som ungdomsbrotts-
ligheten utgör. Den påvisar uppväxtmiljöns

TV

TV:s nyutnämnde talchef, intendent Mats Rehnberg, har varit i Jönköping och på inbjudan av Jönköpings stads ungdomsstyrelse och påstod följande enligt dagspressen:

1. att TV ine inverkar menligt på nöjeställningar, restauranger, biografier (därvid stödde han sig på en amerikansk undersökning);
2. att däremot veckopressen fått en allvarlig konkurrent i TV (fackpressen undantagen);
3. att kvalitén på TV-programmen i hela Västerlandet är låg men att man i varje fall i vårt land — så långt resurserna förslår — försöker tillgodose alla smakriktningar;
4. att barnen inte tar några djupare intryck av bilderna på TV-rutan (som svar på en fråga om skjutscener och dylikt i våra TV-program);
5. att kommersiell TV låter vänta på sig minst fem år i vårt land och att dubbelprogrammen inte kan ses inom överskådlig framtid.

avgörande betydelse. Den pekar på betydelsen av att så tidigt som möjligt spåra missanpassningssymptom. Statistiken från Skå-Edeby visar att av barn som kommit dit före fyllda 12 år har 17 procent hamnat på ungdomsvårdsskola, av de som kommit dit efter 12 år har 27 procent gått samma väg. Det finns inte mycket nytt guds att hämta ur boken men den ger oss en påminnelse om de bärande linjerna i svensk ungdomsvårdspolitik, en nyttig påminnelse i en tid då debatten på många håll har återfallit i banaliteter "om dalt contra hårdare tag".

THOR WAHLBERG: *Stilettåldern*.
(Bonniers 9: 50)

Ungdomsbyrån

- Årets höstliga upptakt för ungdomsledarutbildningen ägde rum den 6 oktober på den vanliga kursplatsen, Stora Katrinelund. Ungdomsdelegationens ordförande, L. E. Skarin, hälsade välkommen och de många representanterna för föreningsliv och fritidsverksamhet fick sedan höra ungdomskonsulentens föreläsning om ledarskap. Leif Svensson är kursledare och bör kontaktas i aktuella hithörande frågor.
- Vid ansökningstidens ugång den 1 oktober för andra omgången av ungdomsledarstipendieutdelningen i år kunde vi räkna med 21 sökande, vilkas papper nu skall granskas, innan delegationen går till beslut.
- Årets lägerbidrag håller just nu på att utsändas till organisationerna. I år har samtliga föreningar som sökte, inalles 43, erhållit bidrag av varierande storlek, beroende på respektive organisationers lägeraktivitet m. m.
- Idrottsföreningen IFO har erhållit bidrag till sin uppmärksammade verksamhet bland ungdomen vid Kungshöjdsgatan. Göteborgs Bordtennisförbund har vidare erhållit anslag för att ordna de sedvanliga nybörjartävlingarna i bordtennis under december månad i år. SSUH har fått stöd till en ungdomsledarkurs. Tyvärr är anslaget till igångsättningsbidrag i det närmaste förbrukat så föreningarna får invänta det nya året för att se vad det har i sitt sköte.
- Barnvårdsnämnden hade den 9 och 10 besök av borgmästare Hansen från Köpenhamn, som bl. a. besökte Högsbotorps ungdomsgård.

Socialinstitutens elevkårers organisation (SEO) avstyrker i sitt yttrande till Skolöverstyrelsen förslaget om att inrätta speciella ungdomsledarlinjer vid socialinstitutionen.

Redaktören

skickade ut ett cirkulär denna månad till alla ungdomsföreningar med den sluga baktanken att nu skall det strömma in massor av tips och uppslag från föreningslivets många olika celler i staden.

Ett par organisationer — tack för det — var snabbt ur startgroparna. Andra ligger kvar där ännu. Tänk vad många tips det nu kommer att samlas till Vi allas nr 7. Den 31 oktober går det numret i press. Det sista bara som en randanmärkning.

Föreningen Norden

har under september arrangerat en konferens "Ungdom i storstad", som hölls på Biskops-Arnö en vecka i september.

Konferensen sammanfattade sitt arbete under veckan med att bl. a. säga:

De ständigt växande ungdomsproblemen och den ökade brottsligheten som debuterar i allt yngre åldrar måste mötas med krafttag från föräldrarnas, de enskilda människornas och samhällets sida. Vi anser det emellertid utomordentligt viktigt att begreppet krafttag inte förväxlas med "hårda tag", d. v. s. hårdhet i behandlingen av de unga. All erfarenhet visar att inget positivt uppnås med metoder som innebär mer eller mindre dold brutalitet — i all synnerhet då den ungdom som vållar bekymren nästan undantagslöst är svårt samhällsskadade människor.

I sammanfattningen förklaras också: trots hittills vidtagna åtgärder kan man konstatera allvarliga brister i förebyggande och fostrande ungdomsverksamhet, vård och eftervård. Den viktiga forskningen som skall ge oss en grund att stå på i en tid av hypoteser och teorier måste få långt bättre stöd.

Barnavårdsnämndens ungdomsdelegation inbjuder till

KONFERENS

söndagen den 8 november 1959 kl. 10

i FORUM, Dr Fries torg

Den aktuella frågeställningen vid konferensen blir: hur kunna utforma vår stad på ett sätt att den med skäl kan kallas barn- och ungdomsvänlig? Därvid kommer stadsplanefrågor, utformningen av samlingslokaler och fritidsutrymmen, behovet av friytor m. m. att beröras. I ett särskilt avsnitt kommer ungdomsorganisationerna och deras möjligheter att göra insatser för hållningslös ungdom att behandlas.

Arrangörerna räknar med talrik uppslutning från olika myndigheter, ungdomsorganisationer, ungdomsråd, ungdomsgårdar m. fl. Särskild inbjudan kommer att utsändas senare.

Under konferensen göres en paus för servering omkring kl. 12.30.

Alla upplysningar och vidare program kan fås hos: ungdomsbyrån, Föreningsgatan 13, Göteborg C. Tel. 20 09 20.

Klipparkiv

Ungdomsbyrån har ett ganska omfattande klipparkiv ur dagspressen när det gäller ungdomsfrågorna. Ungdoms- och föreningsledare är välkomna in och ta del av detsamma.

Nialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13 * Göteborg * Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Försäkra i

HANSA-MÄLAREN

Avd.kontor, S:a Hamngatan 33	Tel. 17 28 20
Försäljningskontor, Vasagatan 45	„ 17 45 20
Hisingskontoret, Kyrkbytorget	„ 23 66 36
Järnbrottskontoret, Radiotorget	„ 45 37 17
Kortedalakont., Kortedalstorget 7	„ 46 62 62
Mölnadalsskont., Hagåkersgatan 10	„ 27 48 75

Alla slag av försäkringar

